

tog således ud over sikkerheden for menneskeliv på søen yderligere hensyn til arbejdsforholdene og hele tjenesten om bord, ligesom den daværende handelsminister i sin fremsættelsestale gav udtryk for, at der i loven også var indeholdt *et socialt beskæftigelsessynspunkt*. Dette videre sigte er opretholdt også i bemandingsloven af 7. juni 1958 med senere ændringer.

Det er min hovedbetragtning, at tiden nu nødvendiggør en revision. For det første er forholdene på arbejdsmarkedet nu lykkeligtvis ændret på en sådan måde, at det ikke længere kan være rimeligt at fastholde arbejdskraft i erhvervet, som der ikke er behov for. For det andet er *den internationale konkurrence* for dansk skibsfart nu *tilspidset* i et sådant omfang, at alle muligheder for en forbedring af konkurrenceevnen må mobiliseres. I den forbindelse må man være opmærksom på, at videregående bemandingsregler end nødvendigvis gjort ud fra sikkerhedshensyn ikke blot belaster driftsomkostningerne ved at sejle under dansk flag, men samtidig fratager rederne et incitament til at gennemføre arbejdsbesparende og hermed omkostningsbesparende *rationaliseringsforanstaltninger* i danske skibe.

Endelig vil jeg gerne gøre den principielle betragtning gældende, at det forekommer mig både ejendommeligt og *urimeligt gennem lovgivningen at foreskrive en bemanning for danske skibe, der går ud over sikkerhedsmæssige hensyn*. Ud fra disse betragtninger hviler det foreliggende bemandingslovforslag alene på hensynet til sikkerheden for menneskeliv på søen.“

Ved 1. behandlingen kunne *Peter Nielsen* (S) tilslutte sig, at bemandingsloven ikke længere var tidssvarende, og at en revision af reglerne var påkrævet. Han var dog betænkelig over den stærke nedskæring af antallet af befarne søfolk, både under hensyn til den forsvarlige varetagelse af tjenesten om bord og under hensyn til den nødvendige uddannelse af de unge. Han mente, at det foreslåede forhold mellem antallet af befarne og ubefarne ville medføre, at der blev uddannet flere befarne, end handelsflåden kunne finde anvendelse for under de nye regler. Hans parti så i øvrigt med velvilje på de fremsatte forslag.

Også *Viggo Hauch* (V) ville medvirke til at underkaste forslagene en velvillig behandling i udvalget. Han havde dog en fornemmelse af at ministeren i bemandingslovforslaget var gået videre, end hensynet til sikkerheden tilsagde, og dette kunne være til skade for dansk skibsfarts konkurrencevilkår. Ligeledes var han usikker over for den vidtgående bemyndigelse til statens skibstilsyn, som lovforslaget indeholdt med hensyn til fastsættelsen af kravene til bemanningen af passager-skibe. Han ville gerne høre nærmere om de retningslinjer, hvorefter bemyndigelsen agtedes administreret.

Weikop (KF) fandt det vanskeligt at forstå, hvorfor dansk bemandingslovgivning også efter de foreslåede ændringer på flere